

اگر اشتعال نار محبة الله خواهيم بايد به تلاوت آيات و مناجات و مطالعه آثار پردازيم و به برکت کلمة الله که چون باران معرفت از سحاب رحمت الهیه فیضان فرموده ، نهال قلب و روح را تر و تازه کنیم و از نفحات وحی زنده شویم

برگرفته از هدایت معهد اعلی مورخ ۷ شهر القول ۱۲۳ بدیع

عنوان: اگر اشتعال نار محبة الله خواهيم بايد به تلاوت آيات و مناجات و مطالعه آثار پردازيم

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- آيات كتاب مستطاب اقدس

۴- منتخباتی از نصوص مبارکه حضرت بهاء الله

۵- لوح مبارک حضرت بهاء الله

۶- مجموعه نصوص مبارکه حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۷- منتخباتی از توافیع حضرت ولی محبوب امرالله

۸- قسمتی از پیام اکتبر ۲۰۱۷ بیت العدل اعظم الهی

۹- خلاقیة کلمة الله

۱۰- شور و مشورت (به نظر شما مطالعه آثار مبارکه چگونه می تواند سبب تقلیب گردد؟ بیان تجارب)

۱۱- برنامه نوجوانان و نونهالان

قسمت اجتماعی

۱۲- الفت و پذیرائی

۱۳- مناجات خاتمه (به انتخاب جمع)

همراهان عزیز الله ابھی

بیت العدل اعظم الہی در پیام اکتبر ۲۰۱۷ میفرمایند:

"در کلماتی که به مثابه رودخانه‌ای عظیم از قلم حضرت بهاءالله جاری شده مواہبی بس وسیع و متعالی نهفته است."

مطمئننا طریق بهره مندی از این مواہب عالیہ ، مطالعه آثار مبارکہ و تعمق در بیانات الہیہ است کہ با تعہد بہ انضباطی شخصی و روحانی قابل حصول می باشد. در این برنامه سعی بر آن است کہ با عنایت بہ ہدایتہای موجود ، ضرورت و اہمیت مطالعه مستمر آثار مبارکہ را مورد بررسی قرار دادہ و از تجارب یکدیگر در این سفر روحانی بہرہ مند گردیم

متمنی است در قسمت شور و مشورت عزیزان را بہ تبادل نظر در خصوص مطلب ذیل ترغیب نماید:

بہ نظر شما مطالعه آثار مبارکہ چگونہ می تواند سبب تقلیب گردد؟

لطفا در این خصوص تجارب خود را با دیگران در میان گذارید

...یا الهی ما قَدَّرْتَ عِزًّا إِلَّا فِي عِلْمِ كِتَابِكَ وَ لَانُورًا إِلَّا فِي مَعْرِفَةِ آيَاتِكَ * فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ اِنَّا كُلُّ فُقَرَاءٍ لِيَدِيكَ وَ عُبْدَاءٌ لَكَ وَ مَا نَعْلَمُ شَيْئًا إِلَّا بِمَا تُعَلِّمُنَا مِنْ بَدَائِعِ فَضْلِكَ وَ لَوَامِعِ جُودِكَ اِذْ يَبْدِيكَ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ اِنَّا كُلُّ لَكَ سَاجِدُونَ وَ مِنْ رَحْمَتِكَ اَمِلُونَ *

ادعیه محبوب ص ۵۶

۲- مناجات دوم

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار من گنه کارم و تو آمرزگار مدهوش از خمر غفلتم هوشی عنایت کن مشغول به اذکار جهان پر غمم گوشه عنایت فرما تا آهنگ ملاً اعلی بشنود و گلبانگ عندلیب قدست استماع نماید و نفحات طیور شکور به قوه واعیه احساس کند ای پروردگار پرده از چشم بردار تا مشاهده آیات کبری کنم و ملاحظه دقائق اسرار کبریا نمایم دل را جانی ببخش و جان را روح و ریحانی عطا فرما که سزاوار این قرن عظیم باشد و لایق این عصر مجید . ع ع

مجموعه مناجاتهای چاپ آلمان ص ۲۸۴

۳- آیات کتاب مستطاب اقدس:

" اِقْرَأُوا الْاَلْوَاخَ لِتَعْرِفُوا مَا هُوَ الْمَقْصُودُ فِي كُتُبِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ "

" اِغْتَسِمُوا فِي بَحْرِ بَيَانِي لَعَلَّ تَطَّلِعُونَ بِمَا فِيهِ مِنْ لَتَالِي الْحِكْمَةِ وَ الْاَسْرَارِ "

" اَتْلُوا آيَاتِ اللّٰهِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ اِنَّ الَّذِي لَمْ يَتْلُ لَمْ يُؤْفَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَ مِيثَاقِهِ وَ الَّذِي اَعْرَضَ عَنْهَا الْيَوْمَ اِنَّهُ مِمَّنْ اَعْرَضَ عَنِ اللّٰهِ فِي اَزَلِ الْاَزَالِ اَتَقَنَّ اللّٰهُ يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ اَجْمَعُونَ . "

"لو يجد احد حلاوة البيان الذي ظهر من فم مشية الرحمن لينفق ما عنده ولو يكون خزائن الارض كلها ليثبت امراً من اوامره المشرقة من افق العناية و اللطاف."

نتیجه انس با آیات الهیه

" نیکوست حال کسی که در لیالی و ایام به آیاتش انس گیرد و قرائت نماید. اوست مُحیی وجود و مرَبّی غیب و شهود " .

ص ۱۰۰ ج ۵ آثار قلم اعلی

آیات غذای روح است

" همچنانکه غذا از برای اجساد لازمست ، همین قسم از برای ارواح واجب . غذای روح مائده منیعۀ لطیفه طریه است که از سماء عنایت الهی نازل شده . اگر غذای روح به آن نرسد البتّه ضعیف شود " .

ص ۱۷ ج ۸ مائده آسمانی

تلاوت بیانات الهی تلخیهای دنیای فانی را زائل می نماید

" ... لذت بیان رحمن وحلاوت های آن، تلخیهای دنیای فانیه را مبدّل فرماید و زائل نماید. طوبی لِمَنْ وَجَدَ عَرَفَ بِنَانِي وَتَمَسَّكَ بِالصَّبْرِ فِي سَبِيلِي الْمُسْتَقِيمِ . "

مائده آسمانی ج ۴ ص ۹۶

۵- لوح مبارک حضرت بهاءالله

" از علوّ جودِ بَحْتِ و سُمُوّ کَرَمِ صِرْفِ در کل شیء مِمّا یشهدُ ویری، آیه عرفان خود را ودیعه گذارده تا هیچ شیء از عرفان حضرتش علی مقدار و مراتبه، محروم نماند و آن آیه، مرآت جمال اوست در آفرینش و هر قدر سعی و مجاهده در تلطیف این مرآت اَرَفَعِ اَمْنَعِ شود، ظهورات اسماء و صفات و شئون علم و آیات ، در آن مرآت، مُنطَبِعِ و مُرْتَسِمِ گردد ... و این مرآت ... به مجاهدات نفسانی و توجّهات روحانی از کدورات ظلمانی و توهمات شیطانی، به حَدَائِقِ قُدْسِ رحمانی و حَظَائِرِ اُنْسِ رَبّانی تقرب جوید و واصل گردد " ...

مجموعه الواح مبارکه ص ۳۲۶

۱ - " هر روز و صبح فرض و واجب است الواح و مناجات خوانده شود . آیات غذای روح است . روح قوی میشود و بدون آن از کار می افتد " .
ص ۱۵۰ گنجینه حدود و احکام

" به الواح مقدّسه مراجعت نمائید . اشراقات و تجلیّات و کلمات و بشارات و طرازات و کتاب اقدس . ملاحظه می نمائید که این تعالیم الهیّه الیوم درمان دردعالم انسانی است و مرهم زخم جسد امکانی . روح حیاتست و سفینه نجات و مغناطیس عزّت ابدیّه و قوّة نافذه در حقیقت انسانیّه .."
ص ۲۵۲ ج ۳ مکاتیب حضرت عبدالبهاء

۷-منتخباتی از توابع حضرت ولی محبوب امرالله

نتایج تعمق در آثار مبارکه

" الحمدلله که در این ظهور بدیع الواح و آثار الهیّه راجع به امور اصلیه و فرعیّه ، جزئیّه و کلیّه ، علمیّه و فنیّه ، مادیّه و ادبیّه ، سیاسیّه و اقتصادیّه ، چنان عالم را احاطه نموده که شبه آن از اول ابداع در هیچ مظهری از مظاهر قبل و هیچ عصری از اعصار غابره دیده و شنیده نشده . شخص بهائی اگر توجّه تامّ به این آثار مقدّسه نماید و حُوض و تعمق در بحر این تعالیم سماویّه کند و معانی دقیقه و حکمتهای بالغه مودعه در هر یک را به دقّت و ملاحظه از آن استنباط نماید ، از هر محنت و مشقّتی و تعب و زحمتی و خطر و وبالی و حُزن و کدّری در حیات مادی و ادبی و روحانی خویش محفوظ و مصون ماند " .
ص ۳۰ ج ۳ مائده آسمانی ط ۱۲۹

و در بیان دیگری می فرمایند:

هرگاه بیانات حضرت بهاءالله و حضرت عبدالبهاء را با کمال خلوص و دقت مطالعه کنید و در آن تعمق نمائید به حقایق پی خواهید برد که تا آن وقت بر شما مجهول بوده و بصیرت شما نسبت به مسائلی که متفکرین جهان را به حیرت و پریشانی مبتلا ساخته روشن خواهد شد ."
حیات بهایی ص ۷

نتایج تداوم مطالعه آثار مبارکه

" به آرامی و به طور مداوم تعالیم الهی را بخوانید چه که به این طریق خویش را عمیق می سازید و اساسی رادرواح و شخصیت خویش می گذارید که هیچ امتحان و افتتانی قادر به تغییر یا نابودی آن نخواهد بود ."

زر و آتش ص ۱۱۰

مرتب‌ان تمام‌عیاری که در طول تاریخ موجب نورانیت عالم شده‌اند میراثی از کلمات مقدّسه از خود به جای گذاشته‌اند. در کلماتی که بمثابه رودخانه‌ای عظیم از قلم حضرت بهاء‌الله جاری شده مواهبی بس وسیع و متعالی نهفته است. نفوسی که با آثار مبارکش آشنا می‌شوند اغلب در ابتدا مجذوب دعا و مناجات‌های به غایت زیبا می‌گردند که آرزوی فطری روح را برای نیایش شایسته خالق خود برآورده می‌سازد. در اعماق دریای کلماتش احکام و مبادی اخلاقی لازم برای رهایی روح انسان از غلبه غرایز نفسانی که درخور مقام حقیقی او نیست یافت می‌شود. در این بحر زخار آرمان‌های پایداری را نیز می‌توان یافت که والدین می‌توانند در پرتو آن کودکان خود را نه صرفاً به مانند خود بلکه با اهدافی والاتر پرورش دهند. تبیینات و تشریحاتی نیز وجود دارد که نقش ید غیبی را در سفر پر پیچ و خم تاریخ بشری از مراحل وحدت قبیله و وحدت ملی به سوی مراحل بالاتری از اتحاد آشکار می‌نماید. ادیان مختلف را بمنزله مراحل توسعه یک حقیقت واحد توصیف می‌کند که با مبدئی مشترک و هدفی مشترک با هم مرتبط‌اند، هدف تقلیب حیات باطنی و شرایط ظاهری نوع بشر. تعالیم حضرت بهاء‌الله به شرافت روح انسان گواهی می‌دهد

۹- خلاّیت کلمه الله

خلاّیت کلمه یکی از اصطلاحات پرمعنی دینی و عرفانی و امری است که پیوسته باید به آن توجه داشت. کلمه‌الله خلاّق است، یعنی مظهر امر الهی صفت خلاّیت حق را در خود ظاهر می‌کند، و به همین سبب است که خلق می‌کند و نشان از حق دارد. و از همین جا است که از سایر کلمات ممتاز می‌شود. البتّه از یک طرف خود وجود مظهر امر الهی کلمه‌الله است و از طرفی دیگر از این وجود انسانی بر حسب ظاهر هم کلمات صادر می‌شود و به این ترتیب کلام او هم کلام خدا می‌شود، همانطور که خود او هم به یک اعتبار کلام خداست. خود او کلام تکوین الهی است که در ضمن کلام تدوینی هم دارد که کتاب او باشد. یعنی حقیقت وجود او از حقیقت کلام او جدا نیست. هر دو یکی است که به دو صورت مختلف تعبیر می‌شود. یکی مرئی است، دیگری مسموع، یکی دیدنی است، دیگری شنیدنی. و آنچه مسلم است اینکه این کلمه خلاّق است و با ایجادی که می‌کند عالم را دیگرگون می‌کند.

چرا خلق می‌کند؟ برای اینکه نشان از حق دارد که خالق است و به کلمه او خلق می‌کند. و در همین جاست که می‌بینیم وقتی مظهر امر الهی ظاهر می‌شود، از یک طرف جهان در عالم آفاق دیگرگون می‌شود و از طرف دیگر انسان در عالم انفس. کلمه، هم تأثیر مستقیم می‌بخشد برای تبدیل انفس و هم برای تبدیل آفاق. و اعجاز کلام الهی هم در همین خلاّیت است.

... کلمه الهی خلاّق است. یعنی چون کلمه، کلمه مظهر امر است، مظهر امری که واسطه حق و خلق است، مثل خود حق که خالق است، کلمه او هم نشان از آفریدگاری او دارد که خلاّیت باشد. و در همین جا ما تعبیری می‌بینیم به نام "خلاّیت کلمه" یعنی خود

کلمه وقتی ادا می‌شود خلّاق است، تبدیل روحیه می‌دهد، خلق بدیع می‌کند، اثری می‌گذارد و این اثر جان را می‌کاود و به دل می‌رسد، دل را شیفته می‌کند، می‌گیرد، نگه می‌دارد و منقلب می‌کند، یعنی در واقع در همین جاست که قلب معنی حقیقی خود را پیدا می‌کند: خود قلب، قلب می‌شود، مقلوب می‌شود، دیگرگون می‌شود، و نمی‌شود این را انکار کرد.

البته شاید یک تعبیر معنی فصاحت و بلاغت همین باشد که در کلام الهی به حدّ خود می‌رسد، یعنی نفوذ و تأثیرش به حدّی می‌رسد که اختیار جان را از دست شنونده می‌گیرد و او را به دم مرگ می‌فرستد. اختیار حیاتش را به دست می‌گیرد و به همین جهت نفوذ می‌کند، نفوذی که مال خود کلمه است و از هیچ چیز دیگر بر نمی‌خیزد، برای اینکه آن کلمه همراه با هیچ نیروی خارجی دیگری نیست که بتوانیم تأثیرش را منتسب به آن نیرو کنیم.

از بیانات شهید مجید دکتر علی‌مراد داوودی (الوهیت ومظهریت ص ۲۶۹)